

MRF 2024.153

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 24. maj 2024, j.nr. 23/13518

Stadfæstet Miljøstyrelsens afgørelse om, at der ikke forelå en miljøskade som følge af spildevandsselskabs udledning af estimeret 30.000 m³ urensset spildevand med miljøfarlige forurenende stoffer i Fladså, da spildevandet måtte karakteriseres som husholdningsspildevand og almindeligt belastet tag- og overfladevand, vandføringen i udledningsperioden havde fortyndet de miljøfarlige og forurenende stoffer, og der ikke var konstateret nævneværdig forskel på kvalitetselementet smådyr, uden det blev tillagt betydning, at der ikke var foretaget kemiske undersøgelser af udledningens påvirkning af Fladså.

Sagen angik udledning af ca. 30.000 m³ urensset spildevand fra et spildevandsselskabs sparebassin i Fladså, der har udløb i Karrebæk Fjord på Sydsjælland. Efter anmodning fra fem bredejere traf Miljøstyrelsen den 14. september 2023 som tilsynsmyndighed i forhold til spildevandsselskabet i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 73 f afgørelse om, at der ikke forelå en miljøskade i forbindelse med udledningen. Af afgørelsen fremgik, at der var sket ulovligt overløb fra sparebassinet til Fladså i perioden november 2021 til april 2022, og at dette havde medført, at spildevandsselskabet havde fået påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 69 om oprensning af vandløbet. Det fremgik videre, at forsyningsselskabet ved oprensning af vandløbet efter udslippet opdagede, at drænrøret ikke havde forbindelse til Fladså, hvorved spildevandet var ledt til åen over terræn, hvilket betød udledningen kunne være mindre end først antaget. Efter oprensningen udførte NIRAS en vandløbsundersøgelse med fokus på DVFI (Dansk Vandløbsfaunaindeks) og fiskebestanden og konkluderede, at spildevand havde påvirket faunaen i relativ lokal og beskeden grad, og at konsekvenserne ikke var kritiske. Af afgørelsen fremgik, at Miljøstyrelsen tiltrådte denne vurdering. I forhold til påvirkning af vandløbets kemiske tilstand anførte Miljøstyrelsen, at der ikke var fundet forhøjede værdier i forbindelse med udledningen, der adskilte sig fra de forudgående år. Endvidere fremgik, at udledningen var sket på et tidspunkt på året, hvor vandføringen var størst, hvorved det var forventet, at fortyndingen var stor. I forhold til kvalitetselementerne smådyr og fisk fremgik, at der ikke var fundet en nævneværdig forskel på tilstanden for smådyr før og efter det ulovlige udslip, og at det kunne ikke på det foreliggende grundlag konstateres, om udledningen havde haft en negativ påvirkning af fisk. Samlet var det styrelsens vurdering, at udledningen ikke havde resulteret i en miljøskade på vand omfattet af miljøskadelovens § 8. Afgørelsen blev påklaget af de fem bredejere, der navnlig anførte, at styrelsen i afgørelsen i utilstrækkelig grad

havde inddraget vandløbets kemiske tilstand, og at vurderingen heraf alene beroede på, hvorvidt der var fisk og smådyr i Fladså, hvilket er biologiske kvalitetselementer, hvorimod styrelsens vurdering af den kemiske tilstand ikke inddrog miljøfarlige forurenende stoffer. Under klagesagen bemærkede styrelsen, at det var styrelsens vurdering, at udledningen ikke havde medført en betydelig negativ påvirkning af Fladså eller Karrebæk Fjord med hensyn til forekomst af miljøfarlige forurenende stoffer. Styrelsen oplyste endvidere, at der ikke var industrivirksomheder i området, hvorfor det udledte vand måtte karakteriseres som husholdningsspildevand og almindeligt belastet tag- og overfladevand. Miljø- og Fødevarerklagenævnet fandt i sagen anledning til at tage stilling til, hvorvidt der var sket en miljøskade som følge af udledning af miljøfremmede stoffer. Nævnet udtalte indledningsvis, at der ved en miljøskade på vandmiljøet forstås en skade, der medfører en betydelig negativ påvirkning af den økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller økologiske potentiale for vandforekomster, der er omfattet af lov om vandplanlægning, jf. miljøskadelovens § 8, stk. 1, nr. 1. Herefter fremhævede nævnet, at det i forarbejderne til bestemmelsen er anført bl.a., at de ”kemiske miljøkvalitetskriterier, der er det faglige grundlag for de kemiske miljøkvalitetskrav, fastsættes ud fra øko-toksikologiske data og sundhedsdata, og de er udtryk for det højeste koncentrationsniveau, der skønnes ikke at have negativ effekt på vandområdets økosystem. En påvirkning, der resulterer i højere koncentrationsniveauer for forurenende stoffer, vil øge afstanden til de kemiske miljøkvalitetskrav, og negative biologiske effekter vil kunne forventes”. Ud fra sagens oplysninger var det efter nævnets vurdering en mangel ved Miljøstyrelsens afgørelse, at styrelsen ikke havde forholdt sig til, om udledningen af miljøfarlige stoffer havde medført en miljøskade. Styrelsen har derimod under klagesagen oplyst, at udledningen af miljøfarlige forurenende stoffer efter styrelsens

vurdering ikke havde væsentlig negativ indvirkning på den kemiske tilstand i Fladså, og fastholdt sin afgørelse. Da klagerne havde haft mulighed for at komme med bemærkninger til forholdet om miljøfarlige forurenende stoffer under klagesagen, fandt klagenævnet at kunne behandle spørgsmålet om, hvorvidt der var sket en miljøskade i Fladså i forhold til udledning af miljøfarlige forurenende stoffer. Efter nævnets opfattelse var der ud fra sagens oplysninger ikke grundlag for at antage, at udledningen havde medført en stigning i koncentrationen af miljøfarlige forurenende stoffer i Fladså, der havde haft en betydelig negativ virkning på den kemiske tilstand eller tilstanden for nationalt specifikke stoffer. Nævnet lagde herved vægt på, at udledningen ifølge Miljøstyrelsen stammede fra husholdningsspildevand og almindeligt belastet tag- og overfladevand med et indhold af miljøfarlige forurenede stoffer, der formodentligt var svarende til det, der fandtes i indløb

til mekaniske renseanlæg. Dertil kom, at udledningen af de op til 30.000 m³ spildevand var sket fra november 2021 til 6. april 2022, og at vandføringen på baggrund af den eksisterende viden fra målestationer i Fladså havde haft en sådan karakter i denne periode, at der herved var sket en fortynding af de miljøfarlige forurenede stoffer i Fladså. Endelig lagde nævnet vægt på styrelsens formodning om, at udledningen fra sparebassinet var sket ved større regnvandshændelser, og at styrelsen ikke havde konstateret en negativ påvirkning af smådyr, hvilket underbyggede vurderingen. På den baggrund fandt klagenævnet ikke grundlag for at tilsidesætte Miljøstyrelsens vurdering af, at udledningen af miljøfarlige forurenende stoffer til Fladså ikke havde medført, at der forelå en miljøskade eller en overhængende fare herfor, hvorefter et enstemmigt nævn stadfæstede styrelsens afgørelse.

Kommentar: Sagens hovedspørgsmål var, om udledningen af urensset spildevand havde givet anledning til en sådan påvirkning af Fladså, at der forelå en miljøskade. Som det fremgår, lagde nævnet vægt på, at det i forarbejderne til miljøskadelovens § 8 om skade på vand er anført, at kemisk påvirkning af vandløbet baseres på 'øko-toksikologiske data', dvs. faunaindeks. Hertil må imidlertid anføres, at det af bl.a. **MRF 2023.78 Mfk** (Vega-sagen) fremgår, at det ved bedømmelse af vandløb ikke er tilstrækkeligt med øko-toksikologiske data. Dette kan kort begrundes med, at de meget lave grænseværdier for en række miljøfarlige stoffer ikke nødvendigvis vil påvirke faunaen i vandløbet, men f.eks. kan kumuleres og først vise sig mange år senere. Der ses endvidere ingen støtte i EU-Domstolens fortolkning af vandrammedirektivets kvalitetsparametre for, at det er tilstrækkeligt med faunabaserede undersøgelser af de kemiske kvalitetskrav. Det er ganske vist korrekt, at Miljøstyrelsen ved vedtagelsen af miljøskadeloven i 2008 antog, at det faunabaserede indeks var tilstrækkelig til at opfylde vandrammedirektivet, hvilket så samtidig er forklaringen på, at den kemiske tilstand i mange danske vandløb omfattet af vandrammedirektivet fortsat er ukendt. Som nævnet anfører, er det derfor en mangel ved Miljøstyrelsens afgørelse, at styrelsen ikke forholdte sig til påvirkning af de kemiske kvalitetskrav. Sammenholdes dette med, at Miljøstyrelsen i sagen om overhængende fare for miljøskade i Alling Å i en afgørelse fra december 2023 (trykt i MAD 2023.305) fandt, at der her forelå risiko for skade på vandløbets kemiske tilstand, forekommer det ikke overbevisende, at nævnets henviser til, at det i forarbejderne til miljøskadeloven var anført, at faunaindekset var tilstrækkelig, hvilket kunne have begrundet en hjemvisning. Efterfølgende afviste nævnet den 10. september 2024 (j.nr. 24/06328) at genoptage sagen om Fladså, idet nævnet afviste, at det var en mangel ved nævnets afgørelse af 24. maj 2024, at det ikke fremgår, at den ulovlige udledning af spildevand havde givet anledning til, at der var meddelt påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 69, hvilket var baggrunden for den af spildevandsselskabet gennemførte oprensning af vandløbet, og som derfor er indføjet i sagsfremstillingen ovenfor. Det kan oplyses, at Fladså har udløb i Karrebæk Fjord, der er omfattet af Natura 2000-område nr. 169, men dette ses hverken anført af klager eller i klagenævnets afgørelser. Se tillige **MRF 2023.317/2 Mfk**, hvor nævnet stadfæstede Miljøstyrelsens afslutning af sagen om miljøskade i Tuse Å-systemet.

Stadfæstelse af afgørelse i sag om miljøskade ved udledning af spildevand til Fladså i Næstved Kommune

Sag: 23/13518

Dato: 24. maj 2024

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøbeskyttelseslovens § 73 f, stk. 1, jf. § 91, stk. 1.^[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Miljøstyrelsens afgørelse af 14. september 2023 om, at der ikke foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade i forbindelse med udledning af spildevand til Fladså.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet^[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.^[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 12 måneder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 101, stk. 1, 2. pkt.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 1 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, der i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens § 91, stk. 1, har behandlet sagen i nævnets afdeling 6, jf. § 3, stk. 1, nr. 6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 20. september 2023 i en fælles klage påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af fem bredejere til Fladså, der er repræsenteret ved konsulent.

Klager har anført, at den forurening, som udledningen af spildevand har forvoldt, udgør en miljøskade.

Klager har den 1. december 2023 uddybende anført, at klagen først og fremmest angår vandløbets kemiske tilstand, som Miljøstyrelsen har inddraget i utilstrækkelig grad.

Videre har klager anført, at Fladså, ifølge bekendtgørelse om overvågning af overfladevandets, grundvandets og beskyttede områders tilstand og om naturovervågning af internationale naturbeskyttelsesområder, burde have været overvåget løbende for bl.a. prioriterede stoffer med en månedlig frekvens.[4] Hvis dette havde været foretaget, ville der have været et videnskabeligt og objektivt grundlag, der kunne understøtte en vurdering af, hvorvidt uheldet i Fladså var en miljøskade eller ej i forhold til vandløbets kemiske tilstand.

Endvidere har klager anført, at Miljøstyrelsens vurdering af den kemiske tilstand alene beror på, hvorvidt der er fisk og smådyr i Fladså, og ikke på selve indholdet af miljøfarlige forurenende stoffer i vandløbet. Klager bemærker hertil, at vurderingen af smådyr og fisk er en biologisk bedømmelse af vandløbskvaliteten og ikke en kemisk bedømmelse.

Klager har den 12. marts 2024 indsendt yderligere bemærkninger, der i det væsentligste gengiver og supplerer det allerede anførte.

2. Sagens oplysninger

2.1 Området

Den i sagen omhandlede del af Fladså løber nord fra Mogenstrup og til udløbet i Karrebæk Fjord mod vest. Sparebassinet, hvor udledningen til Fladså er sket fra, er beliggende ca. en km nord for vandløbet. Udledningen er sket til Fladså i ca. st. 13.400 m.

Det fremgår af bilag 2, jf. § 3, nr. 2, i miljømålsbekendtgørelsen, at Fladså på den pågældende strækning er målsat til god økologisk og kemisk tilstand.[5]

Det fremgår af MiljøGIS for offentliggørelse af vandområdeplaner 2021-2027, at den nuværende kemiske tilstand af Fladså er ukendt.[6] Tilstanden for nationalt specifikke stoffer er ligeledes ukendt.

Opstrøms udledningspunktet i Fladså ligger målestation DDH-nr. 57.52, Jørgensminde, beliggende (st. 8.035 m). Det fremgår af DMU's rapport om afstrømningsforhold i danske vandløb, at målestationen har et opland på 21 km², og at vandløbets månedsmiddel i perioden fra november til april ved maksimumafstrømning er mellem 65,1 og 78,3 l/s/km², ved middelfafstrømning mellem 10,9 og 17,9 l/s/km² og ved minimumafstrømning mellem 0,3 og 0,9 l/s/km².^[7] Af vandportalen.dk fremgår det, at vandføringen i perioden fra november til april i årene 2018-2021 har varieret mellem 11 l/s og 1.915 l/s.

Nedstrøms udledningspunktet i Fladså er målestation DDH-nr. 57.37, Rettestrup, beliggende (ca. st. 18.840 m). Det fremgår af DMU's rapport om afstrømningsforhold i danske vandløb, at målestationen har et opland på 68 km², og at vandløbets månedsmiddel i perioden fra november til april ved er maksimumafstrømning mellem 48,6 og 76,0 l/s/km², ved middelfafstrømning er mellem 10,3 og 17,6 l/s/km² og ved minimumsafstrømning er mellem 0,4 og 2,7 l/s/km². Af vandportalen.dk fremgår det, at vandføringen i perioden fra november til april i årene 2018-2021 har varieret mellem 48 l/s og 3.542 l/s.

2.2 Den påklagede afgørelse

Miljøstyrelsen har den 14. september 2023 i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 73 f, stk. 1, truffet afgørelse om, at der ikke foreligger en miljøskade eller overhængende fare for en miljøskade i forbindelse med udledning af spildevand til Fladså fra et sparebassin.

Om udledningen af spildevand til Fladså fremgår det af afgørelsen, at der i perioden november 2021 til den 6. april 2022 er sket ulovlige overløb fra et forsyningsselskabs sparebassin til Fladså. Videre fremgår det, at forsyningen estimerede, at udledningen i perioden havde været på 30.000 m³ urensset spildevand, der var tilløbet Fladså via grøft og drænrør. Ved oprensningen af drænrøret til Fladså opdagede forsyningen, at røret ikke havde forbindelse til Fladså, og at spildevandet i stedet er løbet over terræn til Fladså. Dette betyder ifølge afgørelsen, at mængden af urensset spildevand udledt til Fladså kan være mindre end først antaget.

Endvidere fremgår det, at forsyningsselskabet efter oprensningen kontaktede [Virksomhed 1] og bad dem udføre en vandløbsundersøgelse med fokus på DVFI og fiskebestanden. [Virksomhed 1] afleverede den 23. maj 2022 en rapport om spildevandsudledningens effekt på smådyr og fisk. Af afgørelsen fremgår det, at

det er [Virksomhed 1]' vurdering i rapporten, at udledning af spildevand har påvirket faunaen i relativ lokal og beskeden grad, og at konsekvenserne ikke vurderes at være kritiske. Det fremgår af afgørelsen, at Miljøstyrelsen er enig i denne vurdering.

Om baggrunden for afgørelsen fremgår det, at klager den 18. november 2022 anmodede Miljøstyrelsen om at træffe afgørelse om miljøskade. Af anmodningen fremgik det bl.a., at der efter klagers opfattelse var sket en betydelig negativ påvirkning af vandmiljøets kemiske kvalitet.

Det fremgår af Miljøstyrelsens begrundelse i afgørelsen, at styrelsen har gennemgået forholdene i Fladså i forhold til DVFI, vandkemi, fisk, bilag IV-arter og Natura 2000.

Særligt i forhold til vandkemi har Miljøstyrelsen anført, at der ikke er fundet forhøjede værdier i forbindelse med udledningen, der adskiller sig fra de foregående år.

Videre fremgår det af afgørelsen, at udledningen er sket på det tidspunkt af året, hvor vandføringen er størst i Fladså, og hvor fortyndingen derfor må forventes at være stor. Miljøstyrelsen har i den forbindelse henvist til, at det fremgår af et tilsynsnotat fra Næstved Kommune med observationer fra den 8. april 2022, at vandføringen var høj.

Endvidere fremgår det af afgørelsen, at Miljøstyrelsen ikke har fundet nogen nævneværdig forskel på tilstanden for smådyr, og at det ud fra de foreliggende data ikke er muligt at konstatere, om udledningen har haft en påvirkning på fisk.

Samlet fremgår det af afgørelsen, at det er Miljøstyrelsens vurdering, at udledning af urensset spildevand til Fladså ikke har resulteret i en skade, som har medført betydelig negativ påvirkning i en sådan grad, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade.

2.3 Miljøstyrelsens bemærkninger til klagen

Miljøstyrelsen har i bemærkninger af 15. februar 2024 til klagen anført, at der ikke i afgørelsen er indgået en vurdering af eventuelle forekomster af miljøfarlige forurenende stoffer i Fladså.

Miljøstyrelsen har oplyst, at forekomsten af miljøfarlige forurenende stoffer i Fladså er ukendt.

Endvidere har Miljøstyrelsen oplyst, at der ved udledningen er tale om overløb af fællesvand (blandet regnvand og spildevand), og at vandet er kommet fra bl.a. landsbyerne Næstelsø og Brandelev og bebyggelsen ved [Vejnavn 1]. Ifølge styrelsen er der ikke industrivirksomheder i området, og det udledte vand må derfor karakteriseres som husholdningsspildevand og almindeligt belastet tag- og overfladevand med et formodentligt indhold af miljøfarlige forurenende stoffer i koncentrationer svarende til dem, der findes i indløb til mekaniske renseanlæg, jf. Miljøstyrelsens rapport om nøgletal for miljøfarlige forurenende stoffer i spildevand fra renseanlæg.[8]

Miljøstyrelsen har i forlængelse heraf anført, at udledningen er sket til Fladså i perioden november 2021 til april 2022, hvor vandføringen i Fladså er størst, og fortyndingen derfor må forventes at have været stor.

Endvidere har Miljøstyrelsen på baggrund af de foreliggende oplysninger vurderet, at det er tvivlsomt, om spildevandets formodede indhold af miljøfarlige forurenede stoffer selvstændigt og dokumenterbart har ført til overskridelse eller yderligere overskridelse af miljøkvalitetskrav for sådanne stoffer i Fladså og Karrebæk Fjord og dermed forringelse af vandområdernes tilstand. Styrelsen har bemærket, at styrelsen i vurderingen har lagt vægt på, at det må antages, at der i et vist omfang er sket nedsivning, tilbageholdelse og/eller nedbrydning af de omhandlede stoffer. Videre har styrelsen lagt vægt på den fortynding, der er sket i Fladså.

Derudover har Miljøstyrelsen bemærket, at en overskridelse af miljøkvalitetskravene af miljøfarlige forurenende stoffer vil medføre en betydelig negativ påvirkning af dyre- og planteliv. At der ikke er konstateret en sådan påvirkning af dyre- og planteliv, understøtter ifølge styrelsen vurderingen af, at udledningen ikke har ført til overskridelse af miljøkvalitetskravene.

Miljøstyrelsen har herefter konkluderet, at udledningen ikke har medført en betydelig negativ påvirkning af Fladså eller Karrebæk Fjord med hensyn til forekomst af miljøfarlige forurenende stoffer, og at der derfor ikke foreligger eller har foreligget en miljøskade eller en overhængende fare for miljøskade som følge af udledningen.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

Følgende medlemmer af Miljø- og Fødevareklagenævnet har deltaget i sagens behandling: formand Jette R. Uhrenholt, fhv. landsdommer Eva Staal og landsdommer Olaf Tingleff samt de sagkyndige medlemmer Anne Johanne Tang Dalsgaard og Hans-Martin Olsen.

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag behandlet, hvorvidt der er sket en miljøskade i Fladså i forhold til udledning af miljøfremmede stoffer.

Det af klager anførte om at Miljøstyrelsen ikke lever op til de fastsatte krav til hyppighed af målingen af indholdet af bl.a. prioriterede stoffer i Fladså, er ikke en del af styrelsens afgørelse efter miljøbeskyttelseslovens § 73 f, stk. 1, om hvorvidt der foreligger en miljøskade eller ej, hvorfor nævnet ikke har forholdt sig hertil.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 73 f, at hvis der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven, træffer tilsynsmyndigheden afgørelser herom.

En miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade skal ifølge miljøbeskyttelseslovens § 73 a forstås i overensstemmelse med §§ 7-11 i miljøskadeloven.

Det fremgår af miljøskadelovens § 8, stk. 1, nr. 1, at der ved en miljøskade på vandmiljøet forstås en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af den økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller økologiske potentiale for vandforekomster, der er omfattet af lov om vandplanlægning.

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår bl.a. følgende:[9]

”Som udgangspunkt må det forhold, at en negativ påvirkning af overfladevand med forurenende stoffer indebærer, at overfladevandets økologiske tilstand rykker en klasse nedad, være udtryk for, at der er sket en betydelig negativ påvirkning og dermed en miljøskade. Det må det, idet en nedgang i tilstanden med en klasse vil indebære, at kravene i vandrammedirektivet ikke er opfyldt, også selvom god økologisk tilstand eventuelt er opfyldt - det vil sige et ryk fra høj til god økologisk tilstand. Rykker overfladevandets tilstand flere klasser ned, må der også i udgangspunktet være tale om en miljøskade. Det må ligeledes i udgangspunktet indebære en miljøskade, hvis påvirkningen resulterer i, at »god kemisk tilstand« ikke længere er opfyldt.

[...]

De kemiske miljøkvalitetskriterier, der er det faglige grundlag for de kemiske miljøkvalitetskrav, fastsættes ud fra øko-toksikologiske data og sundhedsdata, og de er udtryk for det højeste koncentrationsniveau, der skønnes ikke at have negativ effekt på vandområdets økosystem. En påvirkning, der resulterer i højere koncentrationsniveauer for forurenende stoffer, vil øge afstanden til de kemiske miljøkvalitetskrav, og negative biologiske effekter vil kunne forventes.”

Ved en skade forstås der ifølge miljøskadelovens § 10 en målelig forringelse af en naturressource eller af en naturressources udnyttelsesmuligheder, som er indtrådt direkte eller indirekte.

Ved en overhængende fare for en miljøskade forstås der ifølge miljøskadelovens § 11, at der er en tilstrækkelig sandsynlighed for, at en miljøskade vil indtræde i nær fremtid.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker, at klager i sin anmodning til Miljøstyrelsen om at træffe afgørelse om miljøskade har anført, at udledningen har medført en betydelig negativ påvirkning af vandmiljøets kemiske tilstand.

På baggrund af ovenstående er det efter Miljø- og Fødevarerklagenævnets vurdering en mangel ved afgørelsen, at Miljøstyrelsen ikke har forholdt sig til, hvorvidt udledningen af miljøfarlige forurenende stoffer har medført en miljøskade.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker dog, at Miljøstyrelsen i bemærkningerne til klagen vurderer, at der ikke i forhold til udledning af miljøfarlige forurenende stoffer foreligger en miljøskade eller overhængende fare for en miljøskade, og at afgørelsen dermed fastholdes.

Idet klager herefter har haft mulighed for at komme med sine bemærkninger til forholdet om miljøfarlige forurenende stoffer under sagens behandling finder Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan behandle spørgsmålet om, hvorvidt der er sket en miljøskade i Fladså i forhold til udledning af miljøfarlige forurenende stoffer.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Miljøstyrelsens vurdering af, at udledningen af miljøfarlige forurenende stoffer til Fladså ikke har medført, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for miljøskade. Efter nævnets opfattelse er der ud fra sagens oplysninger ikke grundlag for at antage, at udledningen har medført en stigning i koncentrationen af miljøfarlige forurenende stoffer i Fladså, der har haft en betydelig negativ virkning på den kemiske tilstand eller tilstanden for nationalt specifikke stoffer.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i vurderingen heraf lagt vægt på, at udledningen efter Miljøstyrelsens oplysninger stammer fra husholdningsspildevand og almindeligt belastet tag- og overfladevand med et indhold af miljøfarlige forurenede stoffer, der formodentligt er svarende til det, der findes i indløb til mekaniske renseanlæg. Videre har nævnet lagt vægt på, at udledningen af de op til 30.000 m³ spildevand er sket fra november 2021 til 6. april 2022, og at vandføringen på baggrund af den eksisterende viden fra målestationer i Fladså har haft en sådan karakter i denne periode, at der herved er sket en fortynding af de miljøfarlige forurenede stoffer i Fladså. I vurderingen har nævnet inddraget styrelsens formodning om, at udledningen fra sparebassinet er sket ved større regnhændelser.

Videre bemærker Miljø- og Fødevareklagenævnet, at det forhold, at Miljøstyrelsen ikke har konstateret en negativ påvirkning af smådyr, underbygger dette.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Miljøstyrelsens afgørelse af 14. september 2023 om, at der ikke foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade i forbindelse med udledning af spildevand til Fladså.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 48 af 12. januar 2024 om miljøbeskyttelse.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Bekendtgørelse nr. 792 af 13. juni 2023 om overvågning af overfladevandets, grundvandets og beskyttede områders tilstand og om naturovervågning af internationale naturbeskyttelsesområder.

[5] Bekendtgørelse nr. 819 af 15. juni 2023 om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster.

[6] Link til MiljøGIS for offentliggørelse af vandområdeplaner 2021-2027 findes via dette [link](#).

[7] Afstrømningsforhold i danske vandløb, faglig rapport fra Danmarks Miljøundersøgelser, nr. 340, 2000, [link til rapporten](#).

[8] Nøgletal for miljøfarlige forurenende stoffer i spildevand fra renselanlæg, Novana, marts 2021, Miljøstyrelsen, [Link til rapporten](#).

[9] Lovforslag nr. L 119, fremsat den 12. marts 2008, om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskade (miljøskadeloven), forarbejderne findes via dette [link](#).

Lovområder:

Miljøbeskyttelsesloven